

REKUPČINA
KUPČINA
V. CELIK

slovensko
ljudsko
gledališče

JANEZ ZMAVC

PAVLIHA IN MALO CEZ LES

KOMEDIJA

REŽIJA
SCENA
KOSTUMI
LEKTOR
GLASBA
KOREOGRAFIJA
KOREPETITOR

DUŠAN MLAKAR
MELITA VOVKOVA
MIJA JARČEVA IN CVETKA MIRNIKOVA
MAJDA KRIŽAJEVA
DARIJAN BOŽIČ
JAKA HAFNER
EDI GORŠIČ

PAVLIHA
MIHA KLJUKEC
KRALJEVIČ
JELKA PEPELKA
MINISTER KIMA
KRALJ
KRALJICA
OLIVA
dr. TABLETKA

BORUT ALUJEVIČ
MIRO PODJED
BOGOMIR VERAS
ANICA KUMROVA
JANEZ BERMEŽ
ZVONE AGREŽ
MIJA MENCEJEVA
LJERKA BELAKOVA
MATJAŽ ARSENJUK

POSVEČENO LETU OTROKA

Vodja predstave Sava Subotič – Šepetalka Tonka Orešnik –
Ton Stanko Jost – Tehnično vodstvo in razsvetljava Bogo Les
– Frizerska dela Vera Pristov – Slikarska dela Ivan Dečman –
Odrski mojster Vili Korošec – Krojaška dela pod vodstvom Jo-

Poglavitno je:

- razumeti otroka, sprejeti ga takšnega, kakršen je,
- verjeti v potencialne ustvarjalne sile vsakega otroka,
- ustvariti klimo, atmosfero za otrokovo odprtost,
- pustiti duhu, da se vzpne in poleti tja, kjer lahko prisluhne ali pričakuje,
- ustvariti odnose medsebojnega razumevanja, zaupanja, povezovanja, avtoritete, toda tudi ljubezni,
- verjeti, da bo vsak otrok v življenju uspel in našel svoje mesto glede na svojo sposobnost.

Danica Nola
(Iz »Pomen kreativnosti
pri oblikovanju mladih«)

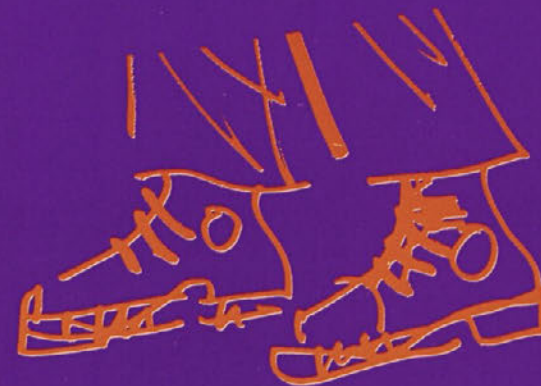
Vselej se je treba zavedati, da je za otroka največje in najpomembnejše dejstvo – njegova lastna fantazija. Fantazija je njegovo kopno, njegovo morje, njegov kozmos. Problem je, kako iz tega, še vedno premalo osvetljenega kozmosa privedi otroka v posamični svet pojavov in stvari, potem pa, kako otroka usmeriti iz kraljestva konkretnega in posamičnega v neki drugi svet – v človeško družbo, v človeštvo sploh in naposled v novi kozmos, tisti, ki so ga že antični filozofi koncipirali kot najlepši red, najvišjo harmonijo in najuniverzalnejšo glasbo, torej kot umetnost, o kakršni človekov duh ali človeštvo sploh lahko sanja ...

Milenko Misailović
(Iz »Nekatere posebnosti
dramaturgije za otroka«)

Miha Ključek vam predstavlja ...

Preslavni publikum!
Kaj takega ne vidite vsak dan!
Da bi vsak sedež trikrat bil prodan!
Najprej so ga kupile vaše oči -
da videle sto čudnih bi reči!
Potem naprej, nazaj štrleča ušesa -
do stropa so, ko dvigne se zavesa!
Pod tretjim - kdo je to? - stol škriplje ...
To glas je, glas, vaš glas,
ker nič ni, nič brez vas,
zato kar dajte, smejte se
in vpijte na vse kriplje,
da nam bo vsem bolj kratek čas!

Pavlihovo kraljestvo

Naš dom je bela cesta,
ne pa razkošen grad,
po celem svetu znan burkač
vsak izmed nas postal bi rad.
Kaj blišč in kaj zlato,
škrlat in pesmi znane!
Če kdo med vami kralj postane,
povem vam, ni težko:
najprej naj zjutraj zgodaj vstane ...
kar bo prespal,
se mu od kraljestva vzame;
če slep za tisoč bo luči,
ki prvi svet jih že zbudi -
naj slep ostane;
in če na to uho ne sliši,
kaj žvrgoli ob naši hiši -
kar pol kraljestva naj ga stane.
Tako po malem do noči
kraljestvo celo izgubi.

PAVLIHA IN MALO ČEZ LES

Gledališki list Slovenskega ljudskega gledališča Celje, sezona 1980, št. 1. Janez Žmavc: Pavliha in malo čez les. Predstavniki uprave Stane Potisk. Umetniški vodja Igor Lampret. Urednik Janez Žmavc. Objavljeno Melita Vovkova
Naklada 3000 izvodov. Tisk Cinkarna Celje
Design Domjan Počivašek